

forelægge en ny Lov om Forsikring mod Ulykkestilfælde, der indtræffe i Landbrug og Skovbrug. Dette Materiale skal indsamles fra 1. April til 30. September 1906. Jeg gjorde ved 1ste Behandling opmærksom paa, at det var en meget kort Tid, men paa den anden Side ønskede man fra de fleste, eller jeg kan maaske sige, fra alle Sider, i høj Grad, at den paa-tænkte Ulykkesforsikringslov snart maatte komme frem, om muligt allerede i Begyndelsen af næste Samling. Selv om Forslaget nu imidlertid fremkommer til den Tid, vil det dog ganske sikkert være meget tvivlsomt, om man kan naa at gennemføre det i en enkelt Samling. Jeg har derfor ment, at man godt kunde fortsætte med Tilvebringelsen af en Statistik ogsaa i næste Halvaar, og jeg har derfor stillet Forslag om, at Indsamlingen af det statistiske Materiale skal omfatte Tiden fra 1. April 1906 til 31. Marts 1907. Dette vil særlig have Betydning for Skovbruget. Hvis man nemlig vil nøjes med at indsamle Materiale i Sommerhalvaaret, vil det være af meget ringe Betydning for Skovbrugets Vedkommende, idet man har meget lidt Skovarbejde i den Periode. Jeg skal tilføje, at det saa lidt er min Hensigt ved dette Ændringsforslag at gøre noget til, at Ministeren ikke skulde forelægge Forslaget til den ønskede Tid, at jeg meget vel kunde være med til, hvis det behøves, til 3die Behandling at ind sætte en Bestemmelse om, at det statistiske Materiale, der haves færdigt for det første Halvaar, bearbejdes særskilt for sig, saa at man paa Basis deraf kan fremkomme med et Forslag. Hermed skal jeg anbefale Ændringsforslaget til Tingets Velvillie.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Den ærede sidste Taler sagde, at han havde stillet sit Ændringsforslag navnlig af Hensyn til Statistikken for Skovbruget, og hans Udtalelser desangaaende faldt jo ogsaa sammen med hans Udtalelser ved 1ste Behandling. Allerede den Gang henstillede jeg, om det ikke vilde være rigtigere at forme Ændringsforslaget saaledes, at det kun kom til at gælde Skovbruget. Jeg tror vedblivende, det vil være det heldigste, idet jeg kan tilføje, at man vistnok i det andet Ting opfatter Begrænsningen til September 1906 saaledes, at der i denne skulde ligge en Understregning af, at man ønskede et Forslag vedrørende Ulykkestilfælde i Land- og Skovbrug frem

til Behandling paa Rigsdagen snarest muligt.

Da nu Behandlingen af dette Lovforslag har taget længere Tid, end jeg oprindeligt havde tænkt, vil jeg til 3die Behandling stille Ændringsforslag om, at man først skal begynde Anmeldelserne fra 15. April d. A., og jeg vil da bede det ærede Medlem overveje, om han ikke vil kunne støtte en saadan Form for et Ændringsforslag, at man kun udstrækker Tiden for Skovbrugets Vedkommende indtil 1. Marts 1907.

Jeg kommer saa til nogle Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Det ærede Medlem omtalte Lægernes Mening angaaende det her foreliggende Forslag. Jeg maa nu tilstaa, at det undrede mig at høre det ærede Medlem som Argumentation fremdrage ret private Samtaler, som have fundet Sted oppe i Ministeriet angaaende denne Sag, og hvis Gengivelse jeg i Øjeblikket er ganske ude af Stand til at kontrollere. Forholdet er dette, at der ikke er kommet nogen som helst Henvendelse til mig angaaende dette Lovforslag indtil dette Øjeblik. Det er meddelt mig, at Formanden for Dansk Lægeforening har været oppe i Ministeriet og udtalt sin Betænkelighed ved Lovforslaget. Men det viste sig, at han troede, at Meningen var, at man vilde kræve et ulønnet Arbejde af Lægerne, og da han fik at vide, at der var Tale om et lønnet Arbejde, havde han ikke nogen væsentlig Indvending mod Lovforslaget. Saaledes er Resultatet af Samtalen meddelt mig. Ogsaa de Udtalelser, der senere ere fremkomne fra Læger, vise sig baserede paa dette, at der her skulde være Tale om et ulønnet Arbejde. Ærede Medlemmer have maaske saaledes set, at der i Dag i et københavnsk Blad staar en Artikel af en Læge om Lovforslaget, og det viser sig, at ogsaa Forfatteren af denne gaar ud fra, at det er et ulønnet Arbejde, der kræves, og paa Basis deraf taler han om den ny byrdefulde Pligt, man vil paalægge Lægerne. Men noget saadant er der jo ikke Tale om, men tværtimod om et Arbejde, der vil blive ydet en rimelig Betaling for. Jeg har vedblivende det Indtryk, at naar Lægerne faa dette at vide, ville de ikke mod dette Lovforslag have nogen væsentlig Indvending af en saadan Natur, at der derfor skulde være Anledning til at foretage Ændringer.

Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa